

[Oluf Pedersen.]

talsmand for, at man fortsat skal opfodre kornet, men jeg har sagt, at den bestemmelse i § 2 om, at affaldet må man ikke fodre op — det er forbudt efter § 2 —, er moralsk forkastelig, for den vil alle bryde. Det er det, jeg har sagt, og hvis det ærede medlem havde forstået det, ville han ikke have holdt sin store moralprædiken til mig. Nu siger ministeren, at det er ikke meningen, at bestemmelsen skal forstås på den måde, det skal ikke være forbudt at fodre affald op. Men sådan står der i lovforslaget, og det er da ikke min skyld, at man affatter lovene så sjusket.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) siger, at det er ikke de samme mennesker, der spiser hvedebrød og rugbrød. Ja, men hvad siger bagerstanden, hvad siger handelsmøllerne, hvad siger de folk, som har med sagerne at gøre? Jeg har lige læst en skrivelse op, som udtrykkeligt siger, at det er de samme mennesker, men det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) er altså meget, meget klogere end dem, der har med det at gøre. Det er altså de samme mennesker. Det kan godt være, det svinger en lille smule, men det taler ikke til fordel for regulering. Det kan være, en mand har en svagelig mave; der er ingen grund til, at han skal straffes af den grund, men det mener måske det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) er rigtigt.

Så anlægger det ærede medlem den betragtning, at det er ikke de folk, der betaler skatterne, der betaler tilskuddene. Hele den butik, man har opretholdt nu i mange, mange år, at rigsdagen skal lave love, der hjælper befolkningen, hele denne metode er det, som befolkningen i dag reagerer imod, fordi det pludselig er gået op for den, at man i dansk politik i virkeligheden har holdt den for nar ved at give det udseende af, at den fik en hel masse tilskud; befolkningen har opdaget svindlen, at det er den selv, der betaler. Det er det, de gamle partier kommer til at bøde for til sin tid, og det burde for resten ske lidt hurtigt.

Ordføreren (Kr. Kristensen): Det er ikke for at forlænge diskussionen, jeg har bedt om ordet, men jeg synes, at det ærede medlem hr. Oluf Pedersen lægger hele denne diskussion op i et plan, som slet ikke er rigsdagen værdigt. Det faktiske er dog, at retsforbundet hele tiden har haft lejlighed til at følge disse forhandlinger, også i kriseudvalget og i kornudvalget,

men den rolle, de har spillet under disse forhandlinger, er den uansvarliges rolle, og den rolle er ikke, synes jeg, særlig værdig at spille i den forbindelse. Men det er ikke første gang, retsforbundet spiller den rolle.

Jeg synes, det ærede medlem hr. Oluf Pedersen jonglerer en lille smule med tallene. For det første er det jo slet ikke det samme, der betales. Afgiften på hvedemelet giver kun en indtægt for statskassen på ca. 16 mill. kr., men statskassens udgift til billiggørelse af rugmelet er jo et flere gange større beløb, så det er en jongleren med tallene, som ingen steder hører hjemme. Det er jo i virkeligheden et politisk problem, det her drejer sig om. Man følger den linie at billiggøre almindelige daglige levnedsmidler, navnlig rugbrødet — det er jo nu engang vort nationale dagligbrød for store grupper af landets befolkning. Derfor synes vi, at den linie er fuldt forsvarlig at følge, i hvert fald en lille tid endnu. De henvendelser, det ærede medlem anker over ikke er optrykt i betænkningen fra Foreningen af danske Handelsmøller og fra Bagerstandens Fællesorganisation, har vi jo drøftet i udvalget, og vi har været enige om at tage hensyn til de berettede indvendinger, der er fremført fra Foreningen af danske Handelsmøller med hensyn til klid, og at tage hensyn til de til enhver tid gældende klidpriser. Men det andet har vi ikke fundet, at der var anledning til at lægge ind i loven, det ville medføre en fuldstændig ændring af loven og dens formål. Endelig vil en ændring og en inddragning af disse tilskud for at billiggøre rugbrødet bevirke, at pristallet vil stige, og det er jo ret væsentligt. Kommer der stigning der, kan man ikke helt overse de konsekvenser, det vil få. Derfor må vi tilbagevise det, det ærede medlem her fremfører, og en tid endnu følge den linie, der her er lagt, med tilskud til billiggørelse af de almindelige livsforbrødsvarer.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jørgensen (Lejre): Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen skal nu ikke slippe så let fra tingene, som han gør forsøg på. Jeg synes, det er nødvendigt, at vi efterhånden får en klaring af, hvilken rolle det er, han og hans parti agter at spille i dansk politik.

Det ærede medlem vil altså nu slå det hele hen med, at det er et spørgsmål om,